

(31. Episcopus visitans parvos Conventus sibi suppositos nequit a visitatis aliquid accipere procurationis nomine, neque in pecunia, neque in victualibus, ut expresse fuit resolutum sequenti Decreto « Cum Sac. Congreg. super statu Regularium alias consulta, An Episcopus visitans parvos Conventus suæ jurisdictioni suppositos, aut personas in eis degentes ad præscriptum Decreti San. mem. Innoc. X. quod incip. *Ut in parvis*, etc., possit a visitatis procuracionem exigere in victualibus, vel in pecunia, duxerit expedire, ut Sanctiss. D. N. decernat, et declaret non licere Episcopo tales Conventus visitanti quidquam accipere procuracionis nomine; Sanctitas Sua Congreg. sententia audita eam expresse approbavit, noluitque licere Episcopis hujusmodi Conventus visitantibus aliquid accipere procuracionis nomine seu in pecunia, seu in victualibus, et ita observari præcipit. Non obstantibus Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis, etiam in corpore Juris clausis, cæterisque contrariis quibuscumque.

« Datum Romæ, 15 Junii 1665.

« Marcus Antonius Card. Fran.

« Loco † Sigilli.»

« Prosper Fagnanus Sec. Custos.»

ADDITIONES AUCTORIS.

(32. Addenda sunt quæ adducit sapientissimus P. Gaudentius de Janua in suo celeberrimo Opere recens Romæ impresso anno 1748, de Visitatione cap. 4, n. 17, pag. 362, ibi. His nihilominus dispositionibus supervenit declaratio Sacræ Congregationis super statu Regularium, quod generaliter Conventus nunquam suppressi, in quibus actu degant plures, quam sex Religiosi minime comprehendantur in dicto Innocentii X. Decreto propterea in hujusmodi Conventibus, aut illorum personis, Locorum Ordinarii nullam possint sibi jurisdictionem vindicare, prout refert. Lantusca, cit. n. 13, et firmat Panimoll. Dec. 84, adnot. 2, num. 62, quæ quidem declaratio innovata legitur ut diminutiones Religiosorum, redactorum ad sex, licet non plures, per Sacram Congregationem Concil. nimirum: « Conventum Regularium, in quo semper extiterunt de familia sex Religiosi, nec qui unquam fuit suppressus, non comprehendendi in Decreto. » S. M. Innocentii X. *Ut in parvis*. Sic in Pientina Synodi 15, Septembris 1703, Dec. lib. 53. Quinimmo invenio recentiorum, quantum ad omnes Conventus decisionem ejusdem S. C. C. « Quod, videlicet, visitandi Conventum, et Ecclesiam nullum jus habet Episcopus, vigore Decreti *Ut in parvis*; si adsint sex Religiosi permanentes: in Ugent. sive Hydruntina Jurisdictionis, et censurarum 16, Martii 1715, in respons. ad secundum lib. decret. 65. » At omnibus dispositionibus, et declarationibus antea actis prævaleret equidem ultima, quæ a Sacra Congregatione Episcoporum, et Regularium prodiit sub die 17, Aprilis 1744, in Auximana; scilicet quod Conventus omnes Regularium, licet num-

quam suppressi, an quibus non degant de familia duodecim Religiosi, uti supra, comprehensi intelligantur in Decreto Innocentii X. *Ut in parvis*, ideoque subsint Ordinarii Visitationi, ac jurisdictioni: non obstantibus Decretis quibuscumque præcedenter in favorem Regularium, si et quatenus, editis. Verumtamen Decreto huic ultimo deest approbatio Sanctissimi, ad quem deferri debuerat; proinde adhuc sub Judice lis esse censenda est. Cum siquidem in hujusmodi causa, vertente inter Promotorem Fiscalem Curie Episcopalis Auximi, ex una, et Conventum, ac Patr. Minor. Conventuales Sancti Francisci Terræ Staphili, ex altera parte; propositum fuisset infrascriptum dubium, videlicet

(33. An liceat Episcopo visitare Conventum RR. PP. Convent. d. Terræ Staphili; ita ut sit standum vel recedendum ab alias decisis in casu, etc., S. C. Eminentissimo Gentili Ponente, partibus auditis, et re mature perpensa, ad supradictum dubium respondit.

34. Prævio recessu a decisis, etc. *Affirmative; et ad mentem* Mens fuit, quod supplicetur Sanctissimo pro declaratione; « licere Episcopis, ad formam Decreti, *Ut in parvis*, visitare Conventus suppressos in Bulla *Instaurandæ*, et in literis circularibus descriptos; etiam si suppressio non sit executioni mandata die 17, Aprilis 1744. » Instantibus autem PP. Conventualibus pro nova audientia; eadem S. C. sub die 22 Aprilis benigno concessit, et mandavit, supersederi usque ad primam Congregationem; die vero 19, Junii 1744, cum petita fuerit prorogatio, ipsamet S. C. decrevit, ut sequitur: « Quoad Conventum Staphili rejiciendam esse instantiam; prout rejecit; et in reliquis prorogavit supersessionem usque, etc. » Inde die 13, Novembris ejusdem anni 1744. exiit absolutum Decretum, quantum ad omnes Conventus parvos in casu etiam nunquam suppressos, ab Ordinariis respective visitandos scilicet « In decisis die 17 Aprilis ejusdem anni non obstantibus resolutionibus, et quibuscumque Decretis hæcenus emanatis. » Sed deinceps a Sanctissimo nulla provisio amplius prodit, ut debuisset, ex vi supplicationis ipsi porrigendæ: attento antedicto primo Decreto sub die 17 Aprilis. Hinc quantum ad Conventus non suppressos in casu, adhuc stant in terminis priora Decreta, quod nempe nequaquam subsint Visitationi, etc., quoad usque Sanctissimus determinant. *Hæc ille expressis verbis.*

ADDITIONES EX ALIENA MANU.

(35. Quoad Conventus, in quibus exigua inhabitat Familia, ad vitandum errorem, sequentia sunt notanda. I. Conventus fundati ante Decreta de celebratione Missarum die 21 Junii 1625, edita a S. Congregat. Concilii interprete, (36. et approbata a S. M. Urbano VIII, et non suppressa vigore Constitutionis incipientis *Instaurandæ* S. M. Innocentii X, si duodecim habent Religiosos, subjecti sunt jurisdictioni Episcopi

in concernentibus non solum disciplinam Ecclesiasticam, sed et institutum regulare, ut Sacra Congregatio super statu Regularium de anno 1655, rescripsit in 2 dubio.

(37. II. Conventus suppressi virtute mox dictæ Constitutionis S. M. Innocentii X, et postea restituti, si sex Religiosos minime habeant, subjecti itidem sunt jurisdictioni Episcopi, tum quoad Ecclesiasticam disciplinam, tum quoad institutum regulare, juxta eandem resolutionem Sacr. Congregat. super statu Regularium in d. 4 dubio.

(38. III. Conventus fundati post dicta decreta, si Religiosos duodecim nequaquam habeant, subjecti utique sunt jurisdictioni Episcopi, at circa dumtaxat disciplinam Ecclesiasticam, non item circa regulare institutum, ut tradunt Pignatelli. consult. Canon. tom. 2, consult. 136, num. 24, optime Del Bene de Immunit., et Jurisdic. part. 2, c. 24, dub. 21, n. 5.

(39. Non importune hic quaeritur, utrum Conventus, de quibus disseritur, subsint jurisdictioni Episcopi ordinariæ an delegatæ? (40. Quod atinet ad Conventus fundatos ante præfata decreta, et non suppressos, tum ad Conventus suppressos, et postea restitutos, non ordinariæ, sed delegatæ jurisdictioni Episcopi subesse, patet ex decreto *Ut in parvis*, lato in executionem dictæ Constitutionis *Instaurandæ*: in quo expresse habetur, quod subjecti ii sint Episcopo tamquam Sedis Apostolicæ delegato. (41. At quod concernit Conventus fundatos post toties memorata decreta, eosque præsertim, qui a principio non habuerant duodecim Religiosos, tuto affirmari haud potest, subesse ipsos delegatæ Episcopi jurisdictioni; idque quia minime in iis dictum fuit, quod subjecti ipsi sint Episcopo uti delegato Apostolicæ Sedis, sed postquam jussum fuit, ut non fundentur Conventus, nisi reditus habeant sufficientes sustentationi duodecim Religiosorum, subditum fuit: « Alioqui Monasteria, et loca hujusmodi post hac recipienda, in quibus duodecim Religiosi ut supra sustentari, atque inhabitare non poterunt, et actu non inhabitaverint, Ordinarii loci visitationi, correctioni, et omnimodæ jurisdictioni subjecta esse intelligantur. »

(42. Utiles autem est hæc observatio ad plures effectus. Ut alios taceamus, in Ecclesiis Conventuum illorum, qui nonnisi delegatæ jurisdictioni Episcopi subsunt, nequit Parochus Parochiæ, in qua positi ii sunt, officium funebre peragere super cadavere sui Parochiani; propterea quod durat adhuc exemptio, quæ impedit, quominus dictum officium funebre a Parocho super Cadavere sui Parochiani peragatur, ut rejectis Romæ ad Synodal. Gerunden. lib. 3, tit. 3, cap. 3, num. 22. Brasch. in Promptuar. Synod. cap. 110, num. 38. Monacell. Formul. Eccles. tom. 2, tit. 13, formul. 1, num. 70, aliisque, videtur sensisse Sacra Congregatio Concil. interpres in Volaterrana 16 Martii 1726 ad 3 dub. tum Sacra Congregatio Episcoporum, Regularium negotiis præfecta in

Nullius seu Terræ Pontian. Jurium Parochianum 20 Martii 1739, et in Pientina 4 Februarii 1757. (43. Sed in Ecclesiis aliorum Conventuum, qui ordinariæ Episcopi jurisdictioni sunt subjecti, cum cesseret privilegium illud exemptionis natura sua, ut dictum, est impediens quominus possit Parochus officium funebre peragere super Cadavere sui Parochiani, non est cur excludi ab eo possit Parochus. (44. Quoties enim Ecclesia posita est intra limites Parochiæ, nec est exempta, jus est Parocho peragendi officium funebre super cadavere sui Parochiani; Marant. Respons. 21, n. 54, tom. 4; Lanfredin. Respons. Eccl. 17, n. 8.

ARTICULUS III.

Quoad ea quæ concernunt conventuum clausuram.

(1. Omnes Regulares, quicumque sint obligantur ad habendum aliquod genus Clausuræ in Claustro, et Conventibus suorum Ordinum, c. *Placuit* 8, cap. *Juxta* 11, cap. *Monachi* 33, caus. 16, qu. 1, et cap. *Pervenit*, 20 caus. 18, quæst. 2, ubi prohibentur introduci Mulieres in Monasteria virorum, ut omnis radicatus evellatur occasio violandi votum Castitatis. (2. Specialius tamen Conventuum Regularium Clausuram respiciunt duæ Constitutiones Sancti Pii V, quarum prima, incipiens *Regularium Personarum*, revocat omnes facultates ingrediendi Monasteria, et loca virorum Regularium quorumcumque Ordinum mulieribus concessas; (3. Et per ipsam Mulieres ingredientibus Clausuram Conventuum virorum prætextu licentiarum, excommunicantur excommunicatione Papæ reservata. (4. Regulares vero ipsas præsumentes introducere vel admittere, officiis privantur, inhabiles ad illa, et alia obtinenda declarantur, et a Divinis ipso facto, sine alia declaratione, suspenduntur. (5. Secunda Sancti Pii V Constitutio incipiens, *Decet Romanum Pontificem* extendit eandem poenas etiam ad mulieres sine licentiarum prætextu Clausuram Monasteriorum virorum ingredientibus, et ad Religiosos eas intra Monasterii Clausuram, etiam absque ullo licentiarum prætextu, admittentes. (6. Regulares quamvis ex dictis duabus Constitutionibus Sancti Pii V non ligentur excommunicatione, introducendo, vel admittendo feminas intra Conventuum suorum Clausuram, ipsam tamen excommunicationem incurrunt introducendo, vel admittendo ipsas sub licentiarum prætextu, ut declaravit Greg. XIII Constitut. incip. *Ubi gratia*. (7. Et ipsam excommunicationem absolute incurrunt, introducendo sive prætextu licentiarum, sive sine talium licentiarum prætextu, ut declaravit Sacra Congregatio Episcoporum, et Regularium, cujus decreti tenor fuit a Cardinali Matthæo Ordinis Minorum Protectore transmissus Commissario Generali Minor. de Observant. ei ordinando, ut significaret omnibus Provincialibus, et Custodibus, (8. « che li Signori Cardinali della Congregazione de Vescovi, e Regolari hanno deciso, e determi-